

۱۰ راه‌روشن اقتصاد

■ ادامه از صفحه یک

کاهش تدریجی سود سپرده‌های بانکی و ارائه مشوق‌هایی برای سرمایه‌گذاری صنعتی، جریان سرمایه را به سمت بخش‌های مولد هدایت می‌کند. هدایت نقدینگی، همچون مهار رودی خروشان است که اگر در‌سست کانال کشتی شود، اقتصاد را سیراب و شکوفا خواهد کرد.

■ امنیت سرمایه‌گذاری، بنیان اعتماد و رشد

سرمایه در محیطی ناایمن دوام نمی‌آورد و راه خروج را در پیش می‌گیرد. پیچیدگی‌های حقوقی، ناپایداری سیاست‌ها و نبود تضمین‌های کافی، سرمایه‌گذاران را از حضور در میدان تولید باز می‌دارد. برای بازسازی اعتماد، اصلاح قوانین مالکیت معنوی، ارتقای شفافیت در رسیدگی به پرونده‌های اقتصادی و راه‌اندازی صندوق‌های بیمه برای پوشش ریسک‌های سیاسی و تجاری ضروری است. ایران با ظرفیت‌های بی‌نظیر انسانی، طبیعی و جغرافیایی، تنها با چند گام اصلاحی می‌تواند به یکی از مقصد‌های مطمئن سرمایه‌گذاری در منطقه بدل شود. امنیت سرمایه‌گذاری، نه‌فقط زنجیره اعتماد را تقویت می‌کند، بلکه چرخ‌های اقتصاد را با سرعت و اطمینان به حرکت درمی‌آورد.

■ رفع موانع تولید، پشتیبانی از پیش‌تازان اقتصاد

تولیدکنندگان، سربازان خط مقدم جبهه اقتصادند، اما بوروکراسی پیچیده و فرسایشی، آنان را از نفس انداخته است. کاهش فرایند اخذ مجوز از ۲۰ مرحله به تنها پنج مرحله، گامی مؤثر در صرفه‌جویی زمان، هزینه و تسهیل فعالیت‌های اقتصادی است. معافیت‌های مالیاتی هدفمند، انگیزه سرمایه‌گذاری و گسترش تولید را افزایش می‌دهد. همچنین، تشکیل دادگاه‌های تخصصی اقتصادی برای حل سریع اختلافات، آرامش و اعتماد را به فعالان اقتصادی بازمی‌گرداند. رفع موانع تولید، همچون صاف کردن مسیر ناهموار است که حرکت چرخ‌های تولید را سریع‌تر، روان‌تر و مطمئن‌تر می‌سازد.

■ خنثی‌سازی تحریم‌ها، قدرت درونی

«خنثی‌سازی تحریم‌ها در دستان خود ماست،» تولید داخلی، قوی‌ترین مسیر در برابر فشارهای خارجی است و خودکفایی در داروسازی که ۹۷ درصد نیاز داخلی را تأمین می‌کند، نمونه‌ای روشن از موفقیت این رویکرد است. توسعه زنجیره‌های ارزش در صنایع پرتوشیمی و کشاورزی، وابستگی به واردات را کاهش می‌دهد. حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان از تخصیص ۱۰درصد از تولید ناخالص داخلی به تحقیق و توسعه، فناوری بومی را به اوج می‌رساند. همچنین، گسترش صادرات غیرنفتی به کشورهای همسایه با بازار ۵۰ میلیارد دلاری، اثر تحریم‌ها را خنثی می‌کند. خودکفایی، ایران را به دژ نفوذناپذیری تبدیل می‌کند که هیچ‌گونه فشار خارجی را بر نمی‌تابد.

■ گسترش روابط اقتصادی، دروازه‌ای به تجارت جهانی

ایران با ۱۵۱ همسایه و بازار ۶۰۰ میلیون نفری، ظرفیت عظیمی برای رشد اقتصادی دارد، اما سهم آن از تجارت منطقه‌ای کمتر از ۲درصد است. تقویت ریزینی‌های بازرگانی در سفار تخانه‌ها، به شناسایی و بهره‌برداری از فرصت‌های صادراتی کمک می‌کند. انعقاد توافقنامه‌های تجارت آزاد با کشورهای عراق و عمان، به گسترش بازارها و تسهیل دسترسی به آنها می‌انجامد. توسعه کریدور حمل‌ونقل شمال – جنوب، می‌تواند هزینه‌های لجستیکی را تا ۲۰ درصد کاهش دهد. تجارت با آسیا و آفریقا، به‌ویژه در برابر رقابت چین و هند، ایران را به بازیگر کلیدی در تجارت جهانی تبدیل می‌کند. دیپلماسی اقتصادی، در حقیقت پتجره‌ای به دنیای تجارت جهانی می‌گشاید.

■ اجرای بر نامه هفتم، نقشه راه تحول اقتصادی

برنامه هفتم توسعه، به‌عنوان قطب‌نمای اقتصاد ایران برای پنج سال آینده، مسیر رشد و پیشرفت را مشخص می‌کند. ضعف در هماهنگی و اجرای برنامه‌های گذشته باید به‌عنوان تجربه‌ای آموزنده مورد توجه قرار گیرد. ایجاد ستاد هماهنگی با حضور نمایندگان سه قوه، روند اجرا را نظارت و پایش می‌کند. تعریف شاخص‌های دقیق، همچون رشد ۸۰درصدی اقتصادی، پیشرفت را قابل اندازه‌گیری و ارزیابی می‌سازد. همچنین، مشارکت بخش خصوصی در پروژه‌های زیرساختی از طریق مدل‌های مشارکت عمومی- خصوصی، فشار مالی بر دولت را کاهش می‌دهد. در صورت اجرای دقیق و منسجم، برنامه هفتم می‌تواند ایران را به قله‌های توسعه اقتصادی برساند.

■ پرهیز از شرطی‌سازی، راهبرد حکیمانه

«اقتصاد کشور نباید به سرنوشته مذاکرات خارجی گره بخورد.» تجربه به‌جام‌نشان داد که شرطی‌سازی اقتصاد، حرکت کشور را متوقف و ظرفیت‌ها را معطل می‌گذارد. مذاکراتی مانند گفت‌وگوهای عمان، بخشی از دیپلماسی‌اند، نه محور تصمیم‌گیری. تداوم پروژه‌های صنعتی، عمرانی، فرهنگی و زیرساختی باید بدون وقفه دنبال شود تا موتور توسعه خاموش نماند. تکیه بر توان داخلی و نیروهای متخصص، جای‌خوش‌بینی یا بدبینی نسبت به بیگانگان را می‌گیرد. اقتصادی که به‌اراده ملی متکی باشد و خود را شرطی نکند، حتی در تندبادهای جهانی، استوار و مقاوم باقی خواهد ماند.

■ جان کلام

نظارت دقیق، تضمین‌کننده اجرای سیاست‌هاست؛ بدون آن، بهترین برنامه‌ها به صفحاتی بی‌اثر بدل می‌شوند. سامانه‌های شفاف گزارش‌دهی، جلسات منظم سه‌قوه‌ای و پاسخگویی عمومی، مانع انحراف از اهداف می‌شوند. پایش مستمر برنامه هفتم، تحقق رشد ۸۰درصدی را ممکن می‌سازد. نظارت، همچون دیده‌بانی هوشمند، مسیر را روشن و اعتماد عمومی را تقویت می‌کند. از پیگیری تا اجرا، این ۱۰ راهکار اقتصادی، چارچوبی منسجم برای تحقق اقتصادی پویاست. با هم‌افزایی سه‌قوه، بهره‌گیری از فناوری و مشارکت مردم، این مسیر به نتیجه خواهد رسید. ایران با سرمایه‌های انسانی، منابع غنی و موقعیت راهبردی، ظرفیت جهش تولید، خنثی‌سازی تحریم‌ها و فتح بازارهای جهانی را دارد؛ هدفی دست‌یافتنی، نه دور‌دست.

۷ گزارش بینار قاسمی

با توجه به خشکسالی طولانی‌مدت در ایران، آنچه مورد غفلت وزارت نیرو و وزارت جهاد کشاورزی قرار گرفته، عدم برنامه‌ریزی میان‌مدت و بلندمدت برای تأمین آب شرب و بخش کشاورزی و صنعت است. وزارت نیرو تحت فشار اقشار خاص مدام در دشت‌های ممنوعه چاه حفر و به بخش کشاورزی تزریق کرده است و وزارت جهاد کشاورزی به جای پرداخت تسهیلات و کمک به کشاورزان برای تجهیز زمین‌ها و مقابله با کم‌آبی و اصلاح بذرها، به روزمرگی افتاده و تأمین مرغ و گوشت را در اولویت قرار داده است. حال در شرایطی که به شدت با محدودیت منابع آبی روبه‌رو هستیم، دامن زدن به اختلافات شانتناژ‌های خبری و دادوفغان از اینکه آب به بخش کشاورزی داده نمی‌شود، کاری غیرمنطقی است. به گفته کارشناسان مدیریت منابع آب، باید در کوتاه‌مدت، محصولات کشاورزی بیمه شوند تا خسارات ناشی از خشکسالی به معیشت کشاورزان آسیب نزنند و در میان‌مدت چاره‌ای جز سازگاری با کم‌آبی ندریم. در این میان وزارت جهاد کشاورزی وظیفه مهم‌تری دارد و آن اجرای قانون اصلاح الگوی کشت است که متأسفانه روی میز ویر و مدیران این وزارت‌خانه در حال خاک خوردن است و قدم‌بعدی انتقال محصولات آبی‌پر به گلخانه‌ها و اصلاح بذرها برای تولید بیشتر با مصرف آب کمتر است. ضروری است تشککل‌ها دور از فضای جناحی‌اش اعضای خود را توجیه کنند تا با کمترین آسیب و زیان مالی سال جدید زراعی سپری شود. قطعاً با جناح از و فراگفنی آبی برای بخش کشاورزی تولید نمی‌شود، چرا که وزارت نیرو تولید کننده آب نیست، صرفاً منابع موجود را با اولویت شرب و کشاورزی در دوام‌دم قرار می‌دهد. ■ ■ ■

کشاورزی سنتی جای‌جای تأمین امنیت غذایی شده است. متأسفانه قشر زحمتکش کشاورز ایران در مقابل تغییرات و رشد تکنولوژی و دانش کشاورزی مقاومت می‌کند و نتیجه آن می‌شود که بخش کشاورزی با وجود چهار فصل و تنوع اقلیم، محصولات کشاورزی را در کشور با کمترین بهرهوری تولید کند.

در یک دهه اخیر صنعت دامداری و دامپروری به سرعت توانست با استفاده از علم و تکنولوژی بهرهوری به این صنعت را بالا ببرد و در حوزه شیر و گوشت پیشرفت قابل توجهی کرده، اما بخش کشاورزی درجا زده و رشدی نداشته است، البته بنگاه‌های بزرگ که سرمایه بالایی در اختیار دارند، هم اصلاح‌بذر داشته‌اند و هم اینکه با تجهیز زمین‌های کشاورزی به آبیاری قطره‌ای و ریشای و اصلاح بذرها توانسته‌اند بهرهوری خود را بالا ببرند، اما بخش خرد کشاورزی که سرمایه‌اندکی در اختیار دارند و امرار و معاش‌شان در گرو کشاورزی است، نتوانسته‌اند این اصلاحات را انجام دهند و هر ساله مجبورند محصول خود را با قیمت ارزان‌تری به دلان بفروشند تا هزینه‌های زندگی‌شان تأمین شود.

در این میان وزارت جهاد کشاورزی که متولی این بخش است، به روزمرگی افتاده و خود را گرفتار تأمین مرغ و گوشت و پیاز و سیب‌زمینی کرده و از اصلاحات اساسی و ورود علم و دانش به مزارع غفلت شده است.

بسته همجوری برنامه دولت

برای اجرای برنامه هفتم مصوب شد

محمدقاسمی، معاون اقتصادی سازمان برنامه و بودجه کشور از

تصویب بسته دولت برای اجرای برنامه هفتم در پنج محور خبر داد و گفت: این بسته برای نخستین بار تهیه و تا خرداد ابلاغ می‌شود.

به گزارش صدا و سیما، این بسته در قالب پنج محور تدوین شده و از سوی رئیس‌جمهور ابلاغ خواهد شد. محور اول ثبات اقتصادی است که لازمه آن کنترل تورم بوده، بنابر این مأموریت آن بر عهده بانک مرکزی است. محور دوم تأمین مالی رشد اقتصادی است که بر عهده وزارت اقتصاد گذاشته شده است که در هر بخش چه میزان تأمین مالی خواهد شد. محور سوم معیشت مردم و توانمندسازی اقشار آسیب‌پذیر است که به عهده وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گذاشته شده است و قرار بر این شد تا نظام رفاهی کشور تغییراتی را شاهد باشد. محور چهارم بحث طرح‌های پیشران است که کار بر حجمی در تمام وزارت‌خانه‌ها در حال انجام است که به طور مثال افزایش ظرفیت تولید نفت تا ۲۵۰هزار بشکه بیشتر یا افزایش بهره وری آب و خاک از جمله این موارد هستند. در نهایت محور پنجم این بسته بازمی‌گردد به تنازلی منابع که در رأس آن انرژی است. امودیاری این بسته تا پایان خرداد نهایی شود و در اولین سال اجرای برنامه هفتم شاهد بروز نتایج اجرای این قانون مهم باشیم.

سرویس اقتصادی۶۰۰۲۳۰۸۸۵

در سایه روزمرگی وزارت جهاد کشاورزی

قانون اصلاح الگوی کشت خاک می‌خورد

کارشناس مدیریت منابع آب: در کوتاه‌مدت بیمه محصولات کشاورزی باید جدی گرفته شود و در میان‌مدت چاره‌ای جز سازگاری با کم‌آبی نداریم

شرایط خشکسالی به هر مرحله بحرانی رسیده و تأمین آب شرب از اولویت‌های کشور است، تشکل‌ها بدون چار و جنجال به جامعه کشاورزی آگاهی دهند تا بتوانند امسال را با کم‌ترین زیان سپری کنند. اینکه در یک دهه اخیر دو وزارت‌خانه نیرو و کشاورزی غفلت کرده‌اند، بحثی نیست اما در شرایط فعلی شانتاژ خبری و محکوم کردن یکدیگر راهگشا نیست و باید در فضای آرام به مشکلات کم‌آبی غلبه کنیم.

■ به برنامه‌های دمدستی روی آوردیم

محمدجواد سمیعی، کارشناس حوزه مدیریت منابع آب، در واکنش به اظهارات رئیس اتاق اصناف ایران، وضعیت فعلی آب را در کشور به کشیدن چک بالمدل تشبیه می‌کند که سال‌هاست دولت مدام چک کشیده، بدون اینکه منابع آن تأمین شود. وی در گفت‌وگو با «جوان» می‌گوید: منابع آبی کشور هر سال محدودتر شده و پسر فت کرده است. در مکان‌های کشاورزی، صنعت و بافت شهری را توسعه داده‌ایم که منابع آبی به ما اجازه چنین کاری را نمی‌داده، اما با فشار و سفرارش مسئولان محلی و افراد خاص در محل‌های ممنوعه چاه حفر و محدودیت‌های منابع آبی را فراموش کرده‌ایم.

وی در پاسخ به اینکه در حال حاضر بخش کشاورزی با محدودیت آب چگونه می‌تواند محصولی کشت کند، می‌افزاید: فراموش نکنیم که وزارت نیرو تولیدکننده آب نیست بلکه با منابع در اختیارش باید توزیع آب شرب، کشاورزی و صنعت را مدیریت کند. متأسفانه میراث فرهنگی کشور که در این سال‌ها از سیل و زلزله در امان بوده، اکنون در خراسان و سیستان به رغم اینکه سال‌هاست این چالش‌ها در رسانه‌ها به مردم اطلاع‌رسانی می‌شود، متأسفانه در روی همان پاشنه می‌چرخد و صنعت و کشاورزی توقع دریافت آب دارند.

سمیعی تأکید می‌کند: متأسفانه با اتخاذ تصمیمات لحظه‌ای و گذری سال‌های زیادی را از دست داده‌ایم و اگر امسال چارجویی نکنیم، سال آینده زیان‌های بیشتر متحمل می‌شویم. مهم‌ترین اقدامی که باید با فوریت در دستور کار وزارت جهاد کشاورزی قرار گیرد، این است که بیمه محصولات کشاورزی را امسال جدی بگیرد تا معیشت کشاورزان زحمتکش کشور دچار آسیب نشود. بخش اصلی کار که اقدامات میان‌مدت است و همیشه مورد غفلت قرار گرفته، سازگاری با کم‌آبی است. وزارت نیرو نمی‌تواند آب شرب را در اختیار صنعت یا کشاورزی قرار دهد و بیش از این دولت را مجبور به کشیدن چک بی محل کنیم. این کارشناس بخش آب با تأکید بر برداشت از دشت‌های ممنوعه و آسیب به محیط زیست به اصلی از قانون اساسی اشاره می‌کند و می‌افزاید: طبق اصل ۵۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی، حفاظت محیط زیست که نسل امروز و نسل‌های بعد باید در آن حیات اجتماعی رو به رشدی داشته باشند، وظیفه عمومی تلقی می‌شود، از این رو فعالیت‌های اقتصادی و غیر آن که با آلودگی محیط زیست یا تخریب غیرقابل جبران آن ملازمه پیدا کند، ممنوع است. وی با اشاره به برخی اظهارات تشککل‌ها مبنی بر اجبار وزارت نیرو به توزیع آب مورد نیاز کشاورزی در شرایط فعلی خشکسالی می‌گوید: از سال ۱۳۶۱ که توزیع عادلانه آب به تصویب رسیده، سایر بندهای این قانون اجرایی نشده است.

ممکن است باشد و این امر بهانه‌ای شده در اختیار وزارت نیرو که کوتاهی خود را پشت آن پنهان کرده است. وزارت‌خانه متولی هیچ برنامه مدونی در حوزه آب ندارد و به جای حل مشکل به دنبال در آمد است و هیچ دغدغه‌ای برای تولید مواد غذایی ندارد. عالمی با اشاره به اینکه تخصیص امسال بخش کشاورزی از ۳۰۴میلیارد مترمکعب به حدود ۲۴میلیارد مترمکعب رسیده است، اعلام می‌کند: با این حجم کاهش تخصیص آب به بخش کشاورزی با وجود کشت انجام شده حدود ۴۰میلیون تن بر آورد وجود کشت انجام شده حدود ۴۰میلیون تن بر آورد وجود کشت انجام شده حدود ۴۰میلیون تن بر آورد محصولات از بین می‌رود. به نظر می‌رسد اکنون که

از تشکل‌های کشاورزی با برگزاری نشست خبری نسبت به این موضوع انتقاد کرده و مدعی شده وزارت نیرو همکاری نکرده است و به وظایفش در تأمین آب بخش کشاورزی عمل نمی‌کند.

رئیس اتاق اصناف کشاورزی با هشدار درباره کاهش ناگهانی سهم آب بخش کشاورزی، این اقدام را مغایر با قوانین بالادستی می‌داند و اظهار می‌دارد: ادامه چنین سیاست‌هایی می‌تواند تولید محصولات را تا ۴۰درصد کاهش دهد و امنیت غذایی کشور را با بحران مواجه کند.

به گزارش ایسنا، پیمان عالمی در نشست خبری از اعلام دیر هنگام این تصمیم انتقاد می‌کند و می‌گوید: این اقدام بدون برنامه‌ریزی مناسب، ممکن است تولید محصولات کشاورزی را تا ۴۰درصد کاهش دهد؛ مسئله‌ای که مستقیماً امنیت غذایی کشور را تهدید می‌کند. در شرایط بحرانی ناشی از خشکسالی، انتظار می‌رفت وزارت نیرو با وزارت جهاد کشاورزی همکاری کند تا از اختلال در تولید غذا جلوگیری شود، اما به جای تعامل، این وزار تخانه با تصمیمات یک‌جانبه و کاهش ناگهانی سهم آب، کشور را با خطر کاهش شدید محصولات کشاورزی مواجه کرده است.

وی همچنین به عدم رعایت قوانین بالادستی اشاره می‌کند و می‌افزاید: مطابق ماده ۲۶ قانون توزیع عادلانه آب مصوب سال ۱۳۶۱، وزارت نیرو موظف است بر اساس میزان آبی که وزارت جهاد کشاورزی برنامه‌ریزی می‌کند، تخصیص آن را انجام دهد. این در حالی است که کاهش ناگهانی سهم آب کشاورزی، بدون هماهنگی لازم، خلاف این قانون و سایر مقرراتی است که بر مدیریت یکپارچه منابع آبی تأکید دارند.

رئیس اتاق اصناف کشاورزی ایران تصریح می‌کند: امروز وزارت نیرو به بهانه خشکسالی، کشور را شاهد این حجم بحران کرده است. خشکسالی در هر اقلیمی

پنج سالی است کشور به شدت با تغییر اقلیم و خشکسالی درگیر شده است. در این مدت کارشناسان وزارت نیرو مدام از کاهش منابع آبی، فرونشست زمین و برداشت غیرمجاز از چاه‌ها سخن گفته‌اند، اما گوش شنوایی نبوده است. همچنین از پاییز سال گذشته وزارت نیرو هفتگی و بعضاً روزانه از کاهش بارندگی‌ها و پایین آمدن سطح آب سدها اطلاع‌رسانی کرده است و باید وزارت جهاد کشاورزی اطلاعات کافی را در اختیار کشاورزان قرار می‌داد و آنها را نسبت به کاهش منابع آبی آگاه می‌کرد که متأسفانه به دلیل کار های روزمره از این موضوع ظاهراً غفلت شده است چرا که یکی

محمدجواد سمیعی، کارشناس حوزه مدیریت منابع آب: متأسفانه با اتخاذ تصمیمات لحظه‌ای و گذری سال‌های زیادی را از دست داده‌ایم و اگر امسال چاره‌جویی نکنیم، سال آینده زیان‌های بیشتری متحمل می‌شویم. مهم‌ترین اقدامی که باید با فوریت در دستور کار وزارت جهاد کشاورزی قرار گیرد، این است که بیمه محصولات کشاورزی را امسال جدی بگیرد تا معیشت کشاورزان زحمتکش کشور دچار آسیب نشود. بخش اصلی کار که غفلت قرار گرفته، سازگاری با کم‌آبی است

آگهی مزایده عمومی

یک مرحله‌ای

مجتمع فرهنگی ۱۳ آبان در نظر دارد امکان خود را جهت بهره برداری به اشخاص واجد صلاحیت دارای توان مالی مناسب و امکانات لازم برای انجام موضوع بهره برداری ، حسن سابقه و تجربه لازم در این زمینه واگذار نماید . لذا از متقاضیان دعوت می گردد، برای کسب اطلاعات بیشتر و دریافت کاربرگ ها و اسناد مزایده از تاریخ درج آگهی به مدت **۱۰ روز در ساعات ۱۰الی ۱۲ و ۱۴الی ۱۶** به جز روزهای **پنج‌شنبه و جمعه** به نشانی تهران، خیابان طالقانی، نرسیده به خیابان مفتح،

مجتمع فرهنگی دانشجویی ۱۳ آبان، ساختمان امام خمینی (ره) طبقه دوم مدیریت حقوقی و امور قراردادها مراجعه و یا با شماره **۰۹۱۲۰۹۴۱۰۷۶** تماس حاصل نمایند.

عنوان	توضیحات	مبلغ پایه به میزان	حداقل میزان تضمین (ریال)
مجموعه طبع و توزیع	مساحت ۲۰۰ متر آشیز خانه با تجهیزات پخت و سرد خانه و مجهز	۱۵ درصد از فروش بابت اجاره بهاء	۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰ ریال

■ ارائه تضمین می‌بایست براساس آئین‌نامه تضمین معاملات دولتی (ارائه ضمانتنامه بانکی یا چک تضمین شده) باشد.

■ مجتمع در قبول و یا رد هر پیشنهاد مختار بوده و ارائه اسناد مزایده هیچ‌گونه حقی را برای اشخاص ایجاد نمی‌نماید.

■ هزینه آگهی و کارشناسی‌های مربوط به آن بنابر اعلام مجری مزایده بر عهده برنده مزایده می‌باشد.

■ اولویت با عقد قرارداد مزایده، با یک شخص می‌باشد، اگر چه دو شخص متفاوت می‌توانند برندگان مزایده باشند.

■ در تمامی مجموعه ها اولویت با عقد قرارداد مزایده با یک شخص می باشد ، در صورتی که برنده مزایده پس از بازگشایی

پاکات ها و اعلام به برنده، تصمیم به انصراف گیرند ، اسناد تضمین واگذار شده توسط و به نفع مجربان ضبط می گردد.

■ تاریخ بازگشایی پاکات مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۲ خواهد بود.